

Аутошовинистичка багра, потписници декларације о заједничком језику

Бодe вас у очи овај наслов, зар не?

Наравно, наслов је и смишљен да испровоцира, па морам одмах да се оградим пошто само Србе, потписнике ове декларације, сматрам аутошовинистичком багром, док ме остали савршено не занимају.

Дуго сам ћутао чекајући да умнији од мене кажу своје о фамозној декларацији коју неки сматрају темељом за ствањање неке нове **Југославије** или можда **Балканије**, а могла би да се зове и **Регионалија** или **Овокрајевија**, пошто наше јавне личности обично избјегавају епитете: српски, српска, српско, осим кад плују по нама.

Дакле, сакупила се антисрпска аутошовинистичка багра да потпишу декларацију о заједничком језику,

<http://jezicinacionalizmi.com/>

а заборавили намјерно неоспорну чињеницу да је то српски језик, а по њиховом ће већ сутра можда бити: југословенски, балкански, регионални ило овокрајевски, **само да не буде српски.**

Да није тужно било би смијешно, али пошто је тужно треба да видимо ко су људи који су потписали ову декларацију, као и ко финансира овај антисрпски пројекат, наравно и са којим циљем?

Почећемо од Борке Павићевић директора центра за културну деконтаминацију. Ова сподоба која је, види чуда, на Соросевом платном списку добија оспице чим се помене нешто што је српско, за њу добро информисани у Србији кажу:

Борка Павићевић – једна од активисткиња и србомрзаца на платној листи Цорца Сороса и разних фондација, испостава страних обавештајних служби.

Велики борац против „српског национализма и СПЦ“, а као шиптарски лобиста у Београду је организовала изложбу слика шиптарског терористе Адема Јашарија.

Као подршку организаторима Геј параде организовала срамну изложбу фотографија на којој су Господ Исус Христос и православни светитељи приказани као хомосексуалци.

Као вишеструки плаћеник страних структура у Србији, ужива заштиту свих проевропских режима и никада није изведена пред лице правде.

Дивна жена ова Борка зар не, па није ни чудо да је њен потпис веома значајан на списку потписника декларације којом се српски језик претвара у чудо које се назива „заједнички језик“.

Послије баба Роге, унс, баба Борке ту је и „књижевна величина“ **Владимир Арсенијевић** оснивач удружења **Крокодил**. Човјек са карактером морског краставца што се код њега види и голим оком, за њега у Србији кажу:

Владимир Арсенијевић – књижевник који је стекао славу деведесетих пљувањем по режиму Слободана Милошевића, а и свему што је српско, паралелно фанатично величајући „запад“. Чувена изјава „Србија је данас тужна, заостала, десничарска, паланачка државица, ксенофобична, неповерљива, дозлабога конзервативна, скучене, таблоидске свести, дезоријентисана изнад свега понекад се чини да из овог ковитлаца заиста нема правог излаза.“ Један од квази-интелектуалаца са израженим комплексом ниже вредности у односу на „запад“.

Наша позната глумица **Мирјана Карановић**, жена која је добила политичку награду у **Берлину** заједно са **Јасмилом Жбанић**, а касније опет политичко мућкарску награду у **Локарну** са **Андреом Штаком**. Упознао сам је те године када је снимала филм „Госпођица“ у Цириху. Боље да не износим овде своје личне утиске, јер мање су гадни они које су написали из удружења НАШИ:

Мирјана Карановић – некада позната глумица, а сада **промотер антисрпских филмова, квази-културе и геј идеологије**. Снимила филм о силованој муслиманки и узела учешћа у том пројекту који као и низ других сличних пројеката **за циљ има да у јавности створи утисак о Србима као дивљацима и геноцидном народу**. Ова глумица је активна као геј лобиста и бесрамни је носилац титуле „геј икона“. Један од симбола послератне квази-културе у Србији.

И да завршимо са овом женом за коју, на основу њених интервјуа које сам видео на телевизији, одговорно тврдим да је **психопата и то опасан** или је то само **последница конзумирања наркотика?**

Биљана Србљановић – у народу позната као драмска списатељица и **кокаински зависник**. Од окорелог националисте постала је заштитник „грађанске Србије“, промотер америчке **НАТО** демократије и поборник паланачких погледа на „западни свет“, борац за права **ЛГБТ** популације.

Залаже се за сорошевски тип отвореног друштва, мењање друштвене свести код Срба и кроз јавне наступе често се на највулгарнији начин односи према српском народу, цркви, српским великанима, итд.

Реализовала позоришни пројекат о Гаврилу Принципу који је **финансиран од стране аустријских фондација са све премијером у Бечу**, а који за циљ има да замагли једноставну истину о Францу Фердинанду као окорелом диктатору и окупатору српског народа. Један од симбола послератног квази-интелекта и примитивизма у Србији.

Иначе још један од потписника је и ментор Биљане Србљановић књижевник **Филип Давид**, широј јавности ипак познатији као **њен ментор** него као књижевник премда је добио НИН-ову награду која је одавно обавријеђена као и све остало у Србији, поготову као знамо да горе наведени и њима слични владају културом у Србији.

Декларација, онако како је написана може да превари наивне и добромјерне људе, па претопостављам да ће још много Срба ставити потпис на **декларацију којом се одричу српског језика у корист заједничког**, али можда до тога и не дође ако они умни Срби, чији је посао да то раде, **устану у одбрану српског језика**.

Но да видимо ко финансира ово, што неким изгледа као маргинална појава, док ја поуздано знам да је то озбиљан пројекат да нас једном за увијек дотуку и створе од нас људе Новог доба, каквих на жалост у Србији има поприлично.

Кажу на њиховом сајту, мислим на сајт ових србомрзаца:

<http://jezicinacionalizmi.com/donatori/>

Projekat “Jezici i nacionalizmi” omogućili su:
Allianz Kulturstiftung – Berlin
Forum ZFD – Beograd

Чуди ли некога да ове двије њемачке фондације финансирају овај пројекат?

Мене не чуди, а очекујем да ускоро сазнам колику улогу у свему овоме играју фондације које су нам до сада „помагале“ поготову Сорошева.

Циљ ове ујдурме која личи на лакрдију, а на жалост је само дио једно великог пројекта, **је да нас као народ дотуку**, у чему ће им наравно помоћи наши познати аутошовинисти, како они који су већ потписали декларацију тако и они који ће тек да је потпишу, али и они који је неће, због тренутних политичких интереса, за сад потписивати.

Занимљиво је да су већина потписника умјетници или псеудоумјетници, а шта се деси када се умјетници дочепалу власти знамо из историје. Умјетник је или псеудоумјетник био и **Хитлер**, сликао је боље од многих својих савременика само није одабрао стил који је одговарао духу времена, па је последице стварао свој дух времена, а спаљивао дјела оних који су препознали на вријеме дух времена па успјели да постану славни премда нису сликали ништа боље него он, а сумњам да су били психички здравији од њега.

Дух времена у Србији одређују баш они који су потписали декларацију, па можемо да сасвим исправно закључимо да у сваком од њих чуци по један мали Хитлер, **барем Србе мрзе као што је и он мрзио.**

Списак аутошовиниста који су потписали декларацију.

Ако ми се поткрао неко ко није српског поријекла молим га да ми опрости. Као што би и ми можда могли да опростимо **Давидима, Ивањију и Клајну** што се одричу српског језика, није њихов премда им је матерњи. Могуће је да сам неког неоправдано изоставио, али његов траг ће бити видљив и поред тога што сам пропустио да га поменем.

Vladimir Arsenić, književni kritičar i urednik, Partizanska knjiga/ Časopis Ulaznica, Zrenjanin
 Boban Arsenijević, profesor, Filozofski fakultet Univerziteta u Nišu
 Vladimir Arsenijević, pisac, Udruženje Krokodil, Beograd
 Bojan Babić, pisac, Beograd
 Vladislav Bajac, pisac i izdavač, Geopoetika izdavaštvo, Beograd
 Đorđe Balmazović, grafički dizajner, kolektiv Škart, Ljubljana/Beograd
 Filip Balunović, politikolog, Beograd
 Janko Baljak, filmski reditelj, redovni profesor Fakulteta dramskih
 Ljiljana Banjanin, vanredni profesor, Departman stranih jezika i književnosti, Univerzitet u Torinu
 Milan Barać, doktor nauka, lingvista, Filološki fakultet, Nikšić
 Svetislav Basara, pisac, Beograd
 Ranko Bugarski, doktor nauka, lingvist, Beograd
 Dragan Bursać, profesor filozofije i kolumnista, BUKA Portal, Banja Luka
 Alice Copple-Tosić, prevodilac, Beograd
 Darko Cvijetić, pjesnik i redatelj, Prijedor
 Dušan Čavić, novinar i filmadžija, Ciklotron, Beograd
 Ivan Čolović, antropolog, Biblioteka XX Vek, Beograd
 Filip David, književnik, Beograd
 Mia David, arhitekta, Fakultet tehničkih nauka, Novi Sad
 Milena Dragičević-Šešić, redovna profesorka, UNESCO katedra za kulturnu politiku i menadžment
 Univerziteta umetnosti u Beogradu
 Mirjana Đurđević, doktorka nauka, književnica i profesorka, Beograd
 Vladimir Đurišić, pjesnik i muzičar, glavni i odgovorni urednik portala Proletter, Podgorica
 Tatjana Đurišić-Bečanović, doktorka nauka, Filozofski fakultet, Nikšić
 Jasna Gajević, blogerka, Podgorica
 Jelena Gall, lektorka, Odsek za slavistiku, Ciriš
 Svetlana Gavrilović, politikolog, urednica Radničke komune Links, Beograd
 Rajka Glušica, doktorka nauka, lingvistkinja, Filološki fakultet, Nikšić
 Vladislava Gordić Petković, profesorka univerziteta, anglistkinja, književna teoretičarka i kritičarka, Novi Sad
 Nataša Govedarica, dramaturškinja, Beograd

Dinko Gruhonjić, doktor nauka, novinar, Odsek za medijske studije, Filozofski fakultet, Novi Sad ???
 Zlatica Gruhonjić, profesor njemačkog, prevodilac, Udruženje Centar za demokratiju i tranzicionu pravdu,
 Banja Luka ???

Ово двоје Грухоњића можда нису српског поријекла, па ако је тако нека ми опросте што их стрпах у антисрпску аутошовинистичку багру.

Saša Ilić, pisac, Udruženje LINKS, Beograd
 Ivan Ivanji, književnik, Beograd
 Božena Jelušić, profesorica književnosti, Budva
 Bojana Jokić, aktivistkinja, NVO LGBT Forum Progres, Podgorica
 Dejan Jović, redovni profesor Sveučilišta u Zagrebu i gostujući profesor Univerziteta u Beogradu, Zagreb
 Ivan Klajn, redovni član SANU, Beograd
 Bojan Krivokapić, pisac, Novi Sad
 Svetlana Lukić, novinarka, Peščanik, Beograd
 Brano Mandić, novinar i pisac, Podgorica
 Olga Manojlović Pintar, istoričarka, Institut za noviju istoriju Srbije, Beograd
 Bojan Marjanović, pisac i novinar, magazin „Liceulice“, Beograd
 Milan Marković, vanredni profesor, Biotehnički fakultet Univerziteta Crne Gore, Podgorica
 Nikola Marković, urednik dnevnih novina Dan, Podgorica
 Tomislav Marković, novinar i pisac, Beograd
 Svetlana Mesarević, novinarka, Peščanik, Beograd
 Svebor Midžić, teoretičar, Beograd
 Dejan Mihailović, prevodilac, urednik, Beograd
 Đorđe Miketić, pisac, Od usta do usta, Beograd

Stevan Milivojević, Aktivista za ljudska prava, Podgorica
Igor Milošević, Asocijacija za demokratski prosperitet – Zid, Podgorica
Mirjana Miočinović, univerzitetska profesorka u penziji, Beograd
Marija Mitrović, slaviskinja, redovna profesorka u penziji, Università degli studi di Trieste
Aleksandar Novaković, pisac i dramaturg, Beograd
Teofil Pančić, novinar i pisac, Beograd/Novi Sad
Dejan Papić, izdavač, Beograd
Borka Pavićević, dramaturškinja, direktorka Centra za kulturnu dekontaminaciju, Beograd
Koča Pavlović, novinar i poslanik u Skupštini CG, Podgorica
Ana Pejović, Udruženje Krokodil, Beograd
Vuk Perišić, pisac i prevoditelj, Rijeka
Milutin Petrović, reditelj, redovni profesor univerziteta, Beograd, Srbija
Darinka Pop-Mitić, umetnica, Beograd
Darka Radosavljević-Vasiljević, istoričarka umetnosti, Remont – nezavisna umetnička asocijacija, Beograd
Đuro Radosavović, pisac, Podgorica
Maja Raičević, aktivistkinja, Podgorica
Luka Rakčević, odbornik u Skupštini Glavnog grada, Podgorica
Saša Rakezić alijas Aleksandar Zograf, strip autor, Pančevo
Bogić Rakočević, književnik, Podgorica
Ksenija Rakočević, saradnica u nastavi na Filološkom fakultetu, Nikšić
Ana Ristović, pesnikinja, Beograd
Svenka Savić, profesorka emerita, psiholingvistkinja, Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu
Tijana Spasić, književna kritičarka i novinarka, Beograd
Biljana Srbljanović, dramska spisateljica i vanredna profesorka, Fakultet dramskih umetnosti, Beograd
Srđan Srdić, književnik, Kikinda
Dragoljub Stanković, književnik, Beograd
Slavica Stevanović, univerzitetska saradnica i slobodna prevoditeljica, Univerzitet u Tibingenu
Boban Stojanović, Queeria – Centar za promociju kulture nenasilja i ravnopravnosti, Beograd
Dubravka Stojanović, istoričarka i profesorka, Filozofski fakultet, Beograd
Olivera Stošić Rakić, urednica književnih i tribinskih programa, Kulturni centar Beograda
Tanja Stupar Trifunović, književnica, Banja Luka
Daliborka Uljarević, politikološkinja, Centar za građansko obrazovanje (CGO), Podgorica
Vuk Uskoković, politikolog, Univerzitet Donja Gorica, Podgorica
Srđan V. Tešin, književnik, Kikinda
Nenad Veličković, pisac, Sarajevo
Dragan Velikić, pisac
Srđan Veljović, fotograf, Beograd
Olga Vojičić-Komatina, viši saradnik s doktoratom (književni nauke), Filološki fakultet, Nikšić
Radina Vučetić, istoričarka, vanredna profesorka, Filozofski fakultet, Univerzitet u Beogradu
Nikola Vučić, novinar, N1 televizija
Zoran Vučković, BASOC, Banja Luka
Nenad Vujatović, pisac, Bruxelles
Nikola Zečević, politikolog, Univerzitet Donja Gorica, Podgorica
Aleksej Zorić, novinar i prevodilac (bivši urednik Srpske redakcije BBC-a), London
Miodrag Živanović, Filozofski fakultet, Banja Luka

Као што видите накупило се много њих који ће нам можда, колико већ сутра,
бити комесари и слати нас на стријељање само зато што смо Срби и не мислимо као они.

01.04.2017

Миодраг Лукић